

Hvis der er en person, det kan så være en politiker, som har været minister engang for 30 år siden, er det jo ikke sikkert, at vi i Folketinget kan gøre noget særligt ved det.

Men det, som er det helt afgørende, er, at man skal skelne mellem det og en almindelig offentlig debat, som kan foregå, og som heldigvis også kan foregå med folk, som har indsigt ud fra nogle forskningsmæssige betragtninger.

Så det er den der sammenblanding, som vidner om en fuldstændig mangel på forståelse af, hvad retssikkerhed og magtens tredeling er for noget. Den har hr. Frank Dahlgaard ikke.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jo, den har hr. Frank Dahlgaard, og han ved godt, hvad et demokrati og magtens deling er.

Til fru Elisabeth Arnold, der taler om PET-kommissionen og dens sammensætning: Det startede jo med, at nu skulle man rigtigt undersøge, om Politiets Efterretningstjeneste havde registreret noget, de ikke måtte registrere. Så blev det udvidet og endte jo med at blive et underligt mismask af noget retligt og juridisk, der skal findes ud af, og så en historisk redegørelse. Altså noget underligt mismask.

Jeg forstår godt, at Venstre og De Konservative og den øvrige borgerlige fløj afstod fra det. Og jeg synes, det var en glimrende betænkning, der kom i forbindelse med, jeg tror, det hed L 65 tilbage i foråret 1999, hvor man fra Venstres og De Konservatives side redegjorde for, hvorfor man ikke ville være med. Så har vi jo siden fået DUPI til at se på sagerne. Det er åbenbart, fordi det alligevel ikke var godt eller godt nok med PET.

Så til hr. Per Kaalund og hans sproglige studier og spørgsmålet om, hvad det var for en besættelsesmagt. Det var den sovjetiske, sagt til hr. Per Kaalund. Den havde besat Polen og Østtyskland og Tjekkiet og Ungarn og hele vejen ned, og det næste spring var Danmark og de andre lande. Hr. Per Kaalund ved det godt. Der var depoter med angrebsvåben tæt på danske kyster og tæt på Vesttyskland. Hr. Per Kaalund ved godt, hvad det var for atomraketter, der pegede mod København og mod Danmark. Det var ikke de amerikanske, det var ikke de britiske.

Og så til hr. Aage Frandsen: Ja, men jeg har stillet et spørgsmål og en forespørgsel til regeringen om, hvordan den mener, at folk skal drages til ansvar. Og ansvar er jo andet end at overtræde loven. Det kan også være at optræde så

venligt over for vores egne og vores allieredes fjender, som havde disse militære angrebsplaner, at det bare er for meget, og at der er et politisk opgør, der skal gøres op.

Nu afventer vi så disse rapporter.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Når nu hr. Frank Dahlgaard insisterede på at nævne partitilhørsforholdet for en del af medlemmerne af PET-kommissionen, synes jeg, det er ærgerligt, at vi ikke kan få hr. Frank Dahlgaard til at afsløre, hvor mange i kommissionen som er medlem af Det Konservative Folkeparti. Det synes jeg er ærgerligt. Det er bare for at få det hele med og ikke kun ligesom tage noget af det.

Vi har fået slået det fuldstændig krystalklart fast allerede her fra starten af denne diskussion, at når tingene blev, som de blev, og når det f.eks. ikke lykkedes at få Folketinget til at tage ansvar for at sætte f.eks. en Bent Jensen ind i den kommission, så var det, fordi den borgerlige del af Folketinget ikke ønskede at støtte Enhedslistens ændringsforslag på det punkt. Ellers var det blevet sådan. Så der ligger ansvaret alene hos de borgerlige.

Men hvad var så grunden til, at man ikke kunne støtte undersøgelsen som sådan? Ja, det var vel, at den også undersøgte PET. Det var jo fuldstændig klart det, der var anstødsstenen, sagt til hr. Frank Dahlgaard. Man ville kun have en undersøgelse af venstrefløjen, og det er vel egentlig det, der er forskellen. Vi ønsker en undersøgelse af det hele. Hr. Frank Dahlgaard og den borgerlige fløj ønsker kun en undersøgelse af venstrefløjen. Det er forskellen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er blot et supplement til hr. Søren Søndergaards indlæg, for jeg tror, hr. Frank Dahlgaard mangler noget oplysning i sin baggrundsvideo her.

Forlægget for PET-undersøgelsen var jo den norske udredningskommission om efterretningstjenesten i Norge. Den var igangsat af et fuldstændig totalt enigt Storting i Norge, som så også udpegede kommissionens medlemmer. Den bredde kunne ikke samles i det danske Folketing, fordi højrefløjen ikke ville være med. Derfor må det være det kommissorium og den udpegning, som der var med universitetsudpegede forskere, der så efterfølgende er blevet an-